

Sygn. akt II CSK 117/16

POSTANOWIENIE

Dnia 28 września 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Pietrkowski

w sprawie z wniosku E. P.

przy uczestnictwie J. P., X. P., Y. P.

i D. H.

o stwierdzenie nabycia spadku po J. P. P.,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 28 września 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej uczestniczki postępowania D. H.

od postanowienia Sądu Rejonowego w Ł.

z dnia 24 stycznia 2014r., sygn. akt II Ns (...)

oraz postanowienia Sądu Okręgowego w Ł.

z dnia 2 października 2014 r., sygn. akt III Ca (...),

**odrzuca skargę kasacyjną w części zaskarżającej
postanowienie Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 24 stycznia 2014r.,
sygn. akt II Ns (...) oraz odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej w
pozostałym zakresie.**

UZASADNIENIE

Skarga kasacyjna uczestniczki postępowania D. H. podlegała odrzuceniu w części, w której jej pełnomocnik zaskarżył postanowienie Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 24 stycznia 2014 r. Zgodnie z art. 398¹ § 1 k.p.c. skarga kasacyjna przysługuje m.in. od wydanego przez sąd drugiej instancji prawomocnego wyroku (postanowienia rozstrzygającego sprawę). Jest to więc nadzwyczajny środek zaskarżenia przysługujący od orzeczeń prawomocnych. Z treści skargi wynika, że została wniesiona zarówno od orzeczenia sądu pierwszej, jak i drugiej instancji. Sporządzony w ten sposób środek zaskarżenia podlegał więc - jako niedopuszczalny - odrzuceniu w części zaskarżającej orzeczenie Sądu pierwszej instancji.

W pozostałym zakresie należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, ponieważ nie wykazana została żadna z przesłanek przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, o których mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c.

Odnosząc się - tylko ubocznie ze względu na ograniczenia wynikające z przedsądowego etapu postępowania - do podstaw skargi Sąd Najwyższy stwierdził, że skarga kasacyjna uczestniczki została oparta na niedopuszczalnych w postępowaniu kasacyjnym zarzutach dotyczących ustalenia faktów oraz oceny dowodów (art. 398³ § 3 k.p.c.), skoro podniesiony został zarzut naruszenia art. 233 § 1 k.p.c. „przez nieuzasadnioną odmowę wiarygodności D. H. i A. H.”. Zarzut naruszenia art. 232 k.p.c. „polegający na odmowie dopuszczenia i przeprowadzenia dowodu z zeznań świadków J. G. i J. N. ...” był natomiast skierowany przeciwko orzeczeniu sądu pierwszej instancji, a zatem nie poddawał się kontroli kasacyjnej. W konsekwencji zarzut naruszenia art. 710 k.c. należało ocenić jako oparty na hipotetycznym - postulowanym przez pełnomocnika a nie ustalonym przez Sądy orzekające - stanie faktycznym.

Z przytoczonych względów należało - w omawianym zakresie - odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do merytorycznego rozpoznania (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

jw